

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 1820/2015
10.02.2016. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Миломира Николића, председника већа, Марине Говедарица и Слађане Накић Момировић, чланова већа, у парници из радног односа тужиоца Б.А. из П., чији је пуномоћник Д.С., адвокат из П., против туженог Р. Р., ДОО из П.а, чији је пуномоћник Т.М.М., адвокат из Н., ради поништаја решења о отказу уговора о раду, одлучујући о ревизији тужиоца, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 3487/14 од 04.06.2015. године, на седници одржаној 10.02.2016. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца, изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 3487/14 од 04.06.2015. године.

Образложење

Основни суд у Прокупљу, пресудом П1 34/14 од 01.07.2014. године, одбио је као неоснован тужбени захтев тужиоца, којим је тражио да се поништи као незаконито решење туженог број 2712 од 14.11.2013. године, о престанку радног односа тужиоцу отказом уговора о раду број 36 од 24.02.2011. године, и наложи туженом да врати тужиоцу у радни однос на пословима „инкасант-изналазач“ (став први изреке). Наложено је тужиоцу да накнади туженом трошкове поступка у износу од 70.500,00 динара (став други изреке).

Апелациони суд у Нишу, пресудом Гж1 3487/14 од 04.06.2015. године, одбио је као неосновану жалбу тужиоца и потврдио пресуду Основног суда у Прокупљу П1 34/14 од 01.07.2014. године.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду, на основу члана 408. Закона о парничном поступку – ЗПП ("Сл. гласник РС", број 72/11, 49/13-УС, 74/13-УС и 55/14), па је утврдио да ревизија тужиоца није основана.

У поступку пред нижестепеним судовима, није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју овај суд пази по службеној дужности, на основу члана 408. ЗПП. У ревизији се уопштено указује да је другостепени суд учинио битну повреду одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. ЗПП, ревизијском разлогу прописаног одредбом члана 407. став 1. тачка 3. ЗПП. Међутим, како се у ревизији одређено не наводи о којој се евентуално учињеној битној повреди одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. ЗПП, учињеној у поступку пред другостепеним судом ради, а која је била или је могла бити од утицаја на доношење законите и правилне пресуде, то се у том делу ревизијом не доводи у сумњу законитост и правилност побијане пресуде.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је био у радном односу код туженог на пословима и радним задацима инкасанта на неодређено време, на основу уговора о раду од 24.02.2011. године. Тужени је оспореним решењем од 14.11.2013. године, отказао тужиоцу уговор о раду, због престанка потребе за његовим радом и констатовао да ће тужиоцу бити исплаћена отпремнина у износу од 289.705,48 динара и као датум престанка радног односа уписан је 13.11.2013. године. Доношењу оспореног решења је претходила одлука туженог о покретању поступка утврђивања вишка запослених од 02.10.2013. године, као и одлука о покретању поступка за измену Правилника о организацији и систематизацији послова код туженог од 02.10.2013. године, ради прилагођавања и измењеној организацији рада и хомогенизацији послова на нивоу компаније. Тужени је 03.10.2013. године, донео одлуку о усвајању измене Правилника о организацији и систематизацији послова код туженог, услед потреба за реорганизацијом радних места у овом привредном друштву, сходно насталим економским потребама, односно потребама прилагођавања измењеној организацији рада и хомогенизацији послова на нивоу компаније. Правилником о измени Правилника о организацији и систематизацији послова код туженог од 03.10.2013. године, смањен је број извршилаца на пословима и радним задацима „инкасант-изналазач“, тако што је уместо 10 утврђен број од 6 извршилаца. Овим Правилником смањен је и број административних радника у рачуноводству, са 5, на 3 извршилаца. Тужени је на основу одлуке о покретању поступка утврђивања вишка запослених утврдио критеријуме за одређивање вишка запослених, где су као основни критеријум дефинисани резултати рада у протеклих годину дана, који се утврђује према образложеној оцени непосредног руководиоца заснованом на елементима оствареног учинка према утврђеним нормативима, квалитета обављеног посла, ефикасности рада, односа према раду и радним задацима и као допунски критеријуми који се примењују, уколико запослени остварују једнаке резултате рада, прописани су број чланова породице који остварују зараду, при чему предност има запослени са дужим радним стажом и мањим бројем чланова породице који остварују зараду, дужина радног стажа, при чему предност има запослени са дужим радним стажом и број деце на школовању, при чему предност има запослени

који има више деце на школовању. Оспорено решење о престанку радног односа тужиоцу отказом уговора о раду је донето на основу одредбе члана 179. став 1. тачка 9. Закона о раду, зато што је услед технолошких, економских и организационих промена, престала потреба за радом тужиоца на пословима и радним задацима инкасанта и да је тужени био у немогућности да обезбеди тужиоцу други посао који одговара његовој стручној спреми и радним способностима. Тужени је исплатио тужиоцу отпремнину.

Полазећи од утврђеног чињеничног стања, нижестепени судови су правилно применили материјално право, када су одбили тужбени захтев тужиоца, којим је тражио поништај оспореног решења о престанку радног односа отказом уговора о раду и да се наложи туженом да врати тужиоца на рад, на пословима „инкасант-изналазач“.

У спору из радног односа, суд, законитост оспореног решења цени са становишта правилне примене материјалног права, повреде правила поступка и чињеничног стања из оспореног решења.

Према томе, како је доношењу оспореног решења претходило доношење одлуке туженог о покретању поступка за утврђивање вишка запослених, затим донет и Правилник о измени Правилника о организацији и систематизацији послова, којим је смањен број извршилаца на пословима и радним задацима „инкасант – изналазач“ са 10 на 6, тако да четири запослена на овим пословима представљају вишак и сагласно одредбама члана 153-160. Закона о раду („Сл. гласник РС“, број 24/05, 61/05, 54/09 и 32/13), којима је прописан поступак решавања вишка запослених, утврђени критеријуми за решавање вишка запослених и тужиоцу исплаћена отпремнина, то су неосновани наводи ревизије о погрешној примени материјалног права.

При томе, није неопходно даље детаљно образлагати пресуду којом се ревизија одбија као неоснована, ако се даљим образлагањем пресуде не би постигло ново тумачење права, већ се тужилац као ревидент упућује на образложење побијане пресуде да се непотребно не би понављало, на основу одредбе члана 414. став 2. ЗПП.

У преосталом делу, ревизијом се указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, што није дозвољен разлог за изјављивање ревизије, на основу одредбе члана 407. став 2. ЗПП.

Неоснован је захтев тужиоца за накнаду трошкова првостепеног и другостепеног поступка, као и трошкова на име састава ревизије у износу од 33.000,00 динара, с обзиром на успех тужиоца у овој парници, а на основу члана 153. и 154. ЗПП, а у вези одредбе члана 165. став 1. ЗПП.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 414. став 1. ЗПП, одлучио као у изреци.

**Председник већа-судија
Миломир Николић,с.р.**